

Chopsko wiosna.

W końcu prziszła wiosna. Niy żebych furgoł jak ptozek czy śwjyntowoł jak inszo gadzina ale zawsze to słoneczko i fusbal na śwjyżym lufcie. Ino zaglondać jak wlezy my do zandali abo laczkow i jak łobleczy my krotke galotki.

Tak my se z kamratami łozprowiali ło tyj wiośnie, a siedzieli my na pukeltaszach w krzokach, co by nos dziołchy nie znodły bo się do wszyskiego wstyrkajom i som łoklane. I jak my tak siedzieli, to żech jednym ślypjym przez te chłabiny zoboczył tako jedna Beata z siodmyj klasy. Łona ino szła i cisła koło, nic wjyncyj...

Jo durch nie kapuja, co mje wtedy w łeb pizło. Jakoś mje zamroczyło, potrzepało i tak mi sie zrobiło jak po ominyj roladzie z kluskami i modrom kapustom ale trocha bardzij.

Wyleźli my z tych krzokow bo Karlika amajzy oblazły i poszli my koždy do swojej chałpy.

Szołech ino jakoś inakszy. Coś mje do przodku cisło, do gory ciągło i jakiś letki żech boł a jo swoja woga mom.

W doma ngy było lepij:

- Coś ty taki pitomy?- zapytali mamulka jak żech ino wloz do dźwyrzy.

- Wyglondosz jakbyś się mioł zaroz łobalić. Chyba ci co je.- zawolali ominka.

- Jak zaś byda musioł godać z rechtórami to nachytosz!- tatulek wziyli to na swoj rozum ale terozki się pomylili.

Usłech nieskoro a na drugi dziyń poszoł żech do szkoły.

-„Na zicher bydzie lepij.” I było... Do czwertyj pauzy...

Stołech kole słodow i czekoł żech czy czasym Karlik nie słazi na boisko. Naroz w ślypja coś mi blyskło, zaglondom, a to zaś ta Beata. Ciśnie na doł a w rynce mo apluzyna. Ta apluzyna ryp na słody i się kulo... Chcioł żech ta beskuryjo chycić ale Beata tyż chciała... Wylondowali my u higienistki. Jo z bułom na łepie ale ona z takom wjelkom ojłom. Jak my wyleźli ngy chciała sy mnom godać. Trudno.

W doma był żech markotny jak masorz w piątek ale jutro przeca bydzie nowy dziyń...

I „nowy dziyń” drap prziloz...

Terozki to juzech się zaprzył. Czekoł żech na koždyj pauzie, aż zaś kajś pudzie.

No i szła. W rynce trzymała strasznie rubo książka. Maściła do bibliotyki. Leca za niom, co by ji dźwyrze odewrzić. Chytom i ciągną: łona do przodku, dźwyrze do zadku, już po wypadku...

Dyrektor sami niy wjedzieli, czy to jest naruszynie nietykalności cielesnyj czy napaść fizyczno. Beata ała miała, jo miol łostuda.

Zacłech być opatery. Żodnych takich!

Na czwarty dziyń porachowol zech pijondze i co by się ji przichlybić kupił zech kwiotek- doprowdy pjkny. Ta baba we kwiaciarni padała, że bydzie dugo kwiść. Wraziła mi go do takiego glinianego gorczka i łowinyła w papier.

Wzionech go do gorści i cisna do Beaty. Łotwarła mi fortka. To już coś. Włoz zech na plac i filuja: to je richtig szfarno dziolcha. Do tego ta kwiecisto kiecka i nowe zandale.

I stało się... Starzik w takich razach godali: „sznora a na gora”. Beata za papier, gorczek na pazury- sześ tydni gipsu. Padołech ino, co by się na mje nje gorszyła bo przeca chciołech dobrze.

Wiosna- gromy z kamratami w fusbal, skokomy po stromach jak afy, lotomy w krotkich galotkach, a do tyj inszyj wiosny to jo mom jeszcze kupa czasu.

Chowcie się.